

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத₂ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |

வேத₃ாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித₄த்தாம் ஸத₃ா ஹ்ரு'தி₃ ||

பொய்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

|| முதல் திருவந்தாதி ||

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt, L^AT_EX, Itrans, and the iitmtam font.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ முதல் திருவந்தாதி ॥

முதலியாண்டான் அருளிச்செய்த தனியன்

கைதைசேர் பூம் பொழில் சூழ் கச்சிநகர் வந்துதித்த*
பொய்கைப் பிரான் கவிஞர் போரேறு* - வையத்து
அடியவர்கள் வாழ அருந்தமிழ் நூற்றந்தாதி*
படிவிளங்கச் செய்தான் பரிந்து

‡வையம் தகளியா* வார் கடலே நெய் ஆக*
வெய்ய கதிரோன் விளக்காக* செய்ய
சுடர் ஆழியான் அடிக்கே* சூட்டினேன் சொல் மாலை*
இடர் ஆழி நீங்குகவே என்று (1)

என்று கடல் கடைந்தது* எவ்வுலகம் நீர் ஏற்றது*
ஒன்றும் அதனை உணரேன் நான்* அன்றது
அடைத்துடைத்துக்* கண்படுத்த ஆழி* இது நீ
படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்த பார் (2)

பார் அளவும் ஓர் அடிவைத்து* ஓர் அடியும் பார் உடுத்த*
நீர் அளவும் செல்ல நிமிர்ந்ததே* சூர் உருவில்
பேய் அளவு கண்ட* பெருமான்! அறிகிலேன்*
நீ அளவு கண்ட நெறி (3)

நெறி வாசல் தானேயாய்* நின்றானை* ஐந்து
பொறி வாசல் போர்க் கதவம் சார்த்தி* அறிவானாம்
ஆல மர நீழல்* அறம் நால்வர்க்கன்றுரைத்த*
ஆலம் அமர் கண்டத்தரன் (4)

அரன் நாரணன் நாமம்* ஆன்விடை புள் ஊர்தி*
உரை நூல் மறை உறையும் கோயில்* வரை நீர்
கருமம் அழிப்பளிப்புக்* கையது வேல் நேமி*
உருவம் எரி கார் மேனி ஒன்று (5)

ஒன்றும் மறந்தறியேன்* ஓத நீர் வண்ணனை நான்*
 இன்று மறப்பனோ ஏழைகள்* அன்று
 கருவரங்கத்துள் கிடந்து* கை தொழுதேன் கண்டேன்*
 திருவரங்க மேயான் திசை (6)

திசையும் திசை உறு தெய்வமும்* தெய்வத்
 திசையும்* கருமங்கள் எல்லாம்* அசைவில் சீர்க்
 கண்ணன் நெடு மால்* கடல் கடைந்த* கார் ஓத
 வண்ணன் படைத்த மயக்கு (7)

மயங்க வலம்புரி* வாய் வைத்து* வானத்-
 தியங்கும்* எறி கதிரோன் தன்னை* முயங்கமருள்
 தேர் ஆழியால் மறைத்தது* என் நீ திருமாலே*
 போர் ஆழிக் கையால் பொருது (8)

பொருகோட்டோர் ஏனமாய்ப்* புக்கிடந்தாய்க்கு* அன்றுன்
 ஒரு கோட்டின் மேல் கிடந்ததன்றே* விரி தோட்ட
 சேவடியை நீட்டித்* திசை நடுங்க விண் துளங்க*
 மா வடிவில் நீ அளந்த மண் (9)

மண்ணும் மலையும்* மறி கடலும் மாருதமும்*
 விண்ணும் விழுங்கியது மெய் என்பர்* எண்ணில்
 அலகளவு கண்ட* சீர் ஆழியாய்க்கு* அன்றிவ்
 வுலகளவும் உண்டோ உன் வாய் (10)

வாய் அவனை அல்லது* வாழ்த்தாது* கை உலகம்
 தாயவனை அல்லது* தாம் தொழா* பேய் முலைநஞ்சு
 ஊண் ஆக உண்டான்* உருவொடு பேர் அல்லால்*
 காணா கண் கேளா செவி (11)

செவி வாய் கண் மூக்கு* உடல் என்றைம் புலனும்* செந்தீ
 புவி கால்* நீர் விண் பூதம் ஐந்தும்* அவியாத
 ஞானமும் வேள்வியும்* நல்லறமும் என்பரே*
 ஏனமாய் நின்றாற்கியல்வு (12)

இயல்வாக* ஈன் துழாயான் அடிக் கே செல்ல*
 முயல்வார் இயல் அமரர் முன்னம்* இயல்வாக
 நீதியால் ஓதி* நியமங்களால் பரவ*
 ஆதியாய் நின்றார் அவர் (13)

அவர் அவர் தாம் தாம்* அறிந்தவாறேத்தி*
 இவர் இவர் எம் பெருமான் என்று* சுவர்மிசைச்
 சார்த்தியும்* வைத்தும் தொழுவர்* உலகளந்த
 மூர்த்தி உருவே முதல் (14)

முதல் ஆவார்* மூவரே* அம் மூவர் உள்ளும்
 முதல் ஆவான்* மூரி நீர் வண்ணன்* முதல் ஆய
 நல்லான் அருள் அல்லால்* நாம நீர் வையகத்து*
 பல்லார் அருளும் பழுது (15)

பழுதே பல பகலும்* போயின என்று* அஞ்சி
 அழுதேன்* அரவணை மேல் கண்டு தொழுதேன்*
 கடல் ஓதம் கால் அலைப்பக்* கண்வளரும்* செங்கண்
 அடல் ஓத வண்ணர் அடி (16)

அடியும் படி கடப்பத்* தோள் திசை மேல் செல்ல*
 முடியும் விசும்பளந்ததென்பர்* வடி உகிரால்
 ஈர்ந்தான்* இரணியனதாகம்* இருஞ்சிறைப் புள்
 ஊர்ந்தான்* உலகளந்த நான்கு (17)

நான்ற முலைத்தலை* நஞ்சுண்டு* உறி வெண்ணெய்
 தோன்ற உண்டான்* வென்றி சூழ் களிற்றை ஊன்றிப்*
 பொருதுடைவு கண்டானும்* புள்ளின்வாய் கீண்டானும்*
 மருதிடை போய் மண் அளந்த மால் (18)

மாலும் கருங்கடலே!* என் நோற்றாய்* வையகம் உண்டு*
 ஆலின் இலைத் துயின்ற ஆழியான்* கோலக்
 கரு மேனிச்* செங்கண் மால் கண்படையுள்* என்றும்
 திருமேனி நீ தீண்டப் பெற்று! (19)

பெற்றார் தளை கழலப்* பேர்ந்தோர் குறள் உருவாய்*
 செற்றார் படி கடந்த செங்கண் மால்* நற்றாமரை
 மலர்ச் சேவடியை* வானவர் கை கூப்பி*
 நிரை மலர் கொண்டு* ஏத்துவரால் நின்று (20)

நின்று நிலமங்கை* நீர் ஏற்று மூவடியால்*
 சென்று திசை அளந்த செங்கண் மாற்கு* என்றும்
 படை ஆழி புள் ஊர்தி* பாம்பணையான் பாதம்*
 அடை ஆழி நெஞ்சே! அறி (21)

அறியும் உலகெல்லாம்* யானேயும் அல்லேன்*
 பொறி கொள் சிறை உவணம் ஊர்ந்தாய்* வெறி கமழும்
 காம்பேய் மென்தோளி* கடை வெண்ணெய் உண்டாயை*
 தாம்பே கொண்டார்த்த தழும்பு (22)

தழும்பிருந்த சார்ங்க நாண்* தோய்ந்தவாமங்கை*
 தழும்பிருந்த தாள் சகடம் சாடி* தழும்பிருந்த
 பூங்கோதையாள் வெருவப்* பொன் பெயரோன் மார்பிடந்த*
 வீங்கோத வண்ணர் விரல் (23)

விரலோடு வாய் தோய்ந்த* வெண்ணெய் கண்டு* ஆய்ச்சி
 உரலோடு* உறப் பிணித்த நான்று* குரல் ஓவா-
 தேங்கி நினைந்து* அயலார் காண இருந்திலையே*
 ஓங்கோத வண்ணா! உரை (24)

உரை மேல் கொண்டு* என் உள்ளம் ஓவாது* எப்போதும்
 வரை மேல்* மரகதமே போல* திரை மேல்
 கிடந்தானைக்* கீண்டானை* கேழலாய்ப் பூமி
 இடந்தானை* ஏத்தி எழும் (25)

எழுவார் விடைகொள்வார்* ஈன் துழாயானை*
 வழுவா வகை நினைந்து வைகல் தொழுவார்*
 வினைச் சுடரை நந்துவிக்கும்* வேங்கடமே* வானோர்
 மனச் சுடரைத் தூண்டும் மலை (26)

மலையால் குடை கவித்து* மாவாய் பிளந்து*
 சிலையால் மராமரம் ஏழ் செற்று* கொலை யானைப்
 போர்க் கோடொசித்தனவும்* பூங்குருந்தம் சாய்த்தனவும்*
 கார்க் கோடு பற்றியான் கை (27)

கைய வலம்புரியும் நேமியும்* கார் வண்ணத்-
 தைய!* மலர் மகள் நின் ஆகத்தாள்* செய்ய
 மறையான் நின் உந்தியான்* மா மதிள் மூன்றெய்த*
 இறையான் நின் ஆகத்திறை (28)

இறையும் நிலனும்* இரு விசம்பும் காற்றும்*
 அறை புனலும் செந்தீயும் ஆவான்* பிறை மருப்பின்
 பைங்கண் மால் யானை* படு துயரம் காத்தளித்த*
 செங்கண் மால் கண்டாய் தெளி (29)

தெளிதாக* உள்ளத்தைச் செந்நீர் இ* ஞானத்-
 தெளிதாக* நன்குணர்வார் சிந்தை* எளிதாகத்
 தாய் நாடு கன்றே போல்* தண் துழாயான் அடிக்கே*
 போய் நாடிக் கொள்ளும் புரிந்து (30)

புரி ஒரு கை பற்றி* ஓர் பொன் ஆழி ஏந்தி*
 அரி உருவும் ஆள் உருவும் ஆகி* எரி உருவ
 வண்ணத்தான் மார்பிடந்த* மால் அடியை அல்லால்* மற்று
 எண்ணத்தான் ஆமோ இமை (31)

இமையாத கண்ணால்* இருள் அகல நோக்கி*
 அமையாப் பொறி புலன்கள்* ஐந்தும் நமையாமல்*
 ஆகத்தணைப்பார்* அணைவரே* ஆயிர வாய்
 நாகத்தணையான் நகர் (32)

நகரம் அருள் புரிந்து* நான்முகற்கு பூமேல்*
 பகர மறை பயந்த பண்பன்* பெயரினையே
 புந்தியால் சிந்தியாது* ஓதி உருவெண்ணும்*
 அந்தியால் ஆம் பயன் அங்கென் (33)

என் ஒருவர் மெய் என்பர்* ஏழ் உலகுண்டு* ஆல் இலையில்
 முன் ஒருவன் ஆய முகில் வண்ணா* நின் உருகிப்
 பேய்த் தாய் முலை தந்தாள்* பேர்ந்திலளால்* பேர் அமர்க் கண்
 ஆய்த் தாய்* முலை தந்த ஆறு (34)

ஆறிய அன்பில்* அடியார் தம் ஆர்வத்தால்*
 கூறிய குற்றமாக் கொள்ளல் நீ தேறி*
 நெடியோய்! அடி* அடைதற்கன்றே* ஈர் ஐந்து
 முடியான் படைத்த முரண் (35)

முரணை வலி* தொலைதற்காம் அன்றே* முன்னம்
 தரணி தனதாகத்தானே* இரணியனைப்
 புண் நிரந்த வள் உகிரால்* பொன் ஆழிக் கையால்* நீ
 மண் இரந்து கொண்ட வகை (36)

வகை அறு நுண் கேள்வி* வாய்வார்கள்* நாளும்
 புகை விளக்கும் பூம் புனலும் ஏந்தி* திசை திசையின்
 வேதியர்கள்* சென்றிறைஞ்சும் வேங்கடமே* வெண் சங்கம்
 ஊதிய வாய்* மால் உகந்த ஊர் (37)

ஊரும் வரி அரவம்* ஒண் குறவர் மால் யானை*
 பேர எறிந்த பெரு மணியை* கார் உடைய
 மின் என்று* புற்றடையும் வேங்கடமே* மேல் அசுரர்
 என்னென்ற மாலதிடம் (38)

இடந்தது பூமி* எடுத்தது குன்றம்*
 கடந்தது கஞ்சனை முன் அஞ்ச* கிடந்ததுவும்
 நீர் ஓத மா கடலே* நின்றதுவும் வேங்கடமே*
 பேர் ஓத வண்ணர் பெரிது (39)

பெரு வில் பகழிக்* குறவர் கைச் செந்தீ*
 வெருவிப் புனம் துறந்த வேழம்* இரு விசும்பில்
 மீன் வீழக்* கண்டஞ்சும் வேங்கடமே* மேல் அசுரர்
 கோன் வீழக் கண்டுகந்தான் குன்று (40)

குன்றனைய குற்றம் செயினும்* குணம் கொள்ளும்*
 இன்று முதலாக என் நெஞ்சே* என்றும்
 புறன் உரையே ஆயினும்* பொன் ஆழிக் கையான்*
 திறன் உரையே சிந்தித்திரு (41)

திருமகளும் மண்மகளும்* ஆய்மகளும் சேர்ந்தால்*
 திருமகட்கே தீர்ந்தவாறென்கொல்* திருமகள் மேல்
 பால் ஓதம் சிந்தப்* பட நாகணைக் கிடந்த*
 மால் ஓத வண்ணர் மனம் (42)

மன மாசு தீரும்* அறு வினையும் சாரா*
 தனம் ஆய தானே கை கூடும்* புன மேய
 பூந் துழாயான் அடிக்கே* போதொடு நீர் ஏந்தி*
 தாம் தொழா நிற்பார் தமர் (43)

தமர் உகந்ததெவ் வருவம்* அவ் வருவம் தானே*
 தமர் உகந்ததெப் பேர் மற்றப் பேர்* தமர் உகந்-
 தெவ் வண்ணம் சிந்தித்து* இமையாதிருப்பரே*
 அவ் வண்ணம் ஆழியானாம் (44)

ஆமே அமரர்க்கு அறிய* அது நிற்க*
 நாமே அறிகிற்போம் நல் நெஞ்சே* பூ மேய
 மா தவத்தோன் தாள் பணிந்த* வாள் அரக்கன் நீள் முடியை*
 பாதம் அத்தால் எண்ணினான் பண்பு (45)

பண் புரிந்த நான்மறையோன்* சென்னிப் பலி ஏற்ற*
 வெண் புரி நூல் மார்பன் வினை தீர்* புண் புரிந்த
 ஆகத்தான்* தாள் பணிவார் கண்டீர்* அமரர் தம்
 போகத்தால் பூமி ஆள்வார் (46)

வாரி சுருக்கி* மதக் களிறைந்தினையும்*
 சேரி திரியாமல் செந்நிறீ இ* கூரிய
 மெய்ஞ்ஞானத்தால்* உணர்வார் காண்பரே* மேல் ஒருநாள்
 கைந் நாகம் காத்தான் கழல் (47)

கழல் ஒன்றெடுத்து* ஒரு கை சுற்றி ஓர் கைமேல்*
 சுழலும் சுராசுரர்கள் அஞ்ச* அழலும்
 செருவாழி ஏந்தினான்* சேவடிக்கே செல்ல*
 மருவாழி நெஞ்சே! மகிழ் (48)

மகிழ் அலகொன்றே போல்* மாறும் பல் யாக்கை*
 நெகிழ முயல்கிற்பார்க்கல்லால்* முகில் விரிந்த
 சோதி போல் தோன்றும்* சுடர் பொன் நெடு முடி* எம்
 ஆதி காண்பார்க்கும் அரிது (49)

அரிய புலன் ஐந்தடக்கி* ஆய் மலர் கொண்டு* ஆர்வம்
 புரியப் பரிசினால் பூல்கில்* பெரியனாய்
 மாற்றாது வீற்றிருந்த* மாவலிபால்* வண் கை நீர்
 ஏற்றானைக் காண்பதெளிது (50)

எளிதில் இரண்டடியும்* காண்பதற்கு* என் உள்ளம்
 தெளியத் தெளிந்தொழியும் செவ்வே* களியில்
 பொருந்தாதவனைப்* பொரல் உற்று* அரியாய்
 இருந்தான் திருநாமம் எண் (51)

எண்மர் பதினொருவர்* ஈர் அறுவர் ஓர் இருவர்*
 வண்ண மலர் ஏந்தி வைகலும்* நண்ணி
 ஒரு மாலையால்* பரவி ஓவாது* எப்போதும்
 திருமாலைக் கை தொழுவர் சென்று (52)

‡சென்றால் குடையாம்* இருந்தால் சிங்காசனமாம்*
 நின்றால் மரவடியாம் நீள் கடலுள்* என்றும்
 புணையாம் மணி விளக்காம்* பூம் பட்டாம் புல்கும்
 அணையாம்* திருமாற்கரவு (53)

அரவம் அடல் வேழம்* ஆன் குருந்தம் புள் வாய்*
 குரவை குடம் முலை மல் குன்றம்* கரவின்றி
 விட்டிற்றுத்து மேய்த்தொசித்துக்* கீண்டு கோத்தாடி* உண்-
 டட்டெடுத்த செங்கண் அவன் (54)

அவன் தமர்* எவ் வினையர் ஆகிலும்* எம் கோன்
 அவன் தமரே* என்றொழிவதல்லால்* நமன் தமரால்
 ஆராயப் பட்டு* அறியார் கண்டீர்* அரவணை மேல்
 பேர் ஆயற்காட் பட்டார் பேர் (55)

பேரே வரப் பிதற்றல் அல்லால்* எம் பெம்மானை*
 ஆரே அறிவார் அது நிற்க* நேரே
 கடிக் கமலத்துள் இருந்தும்* காண்கிலான்* கண்ணன்
 அடிக் கமலம் தன்னை அயன் (56)

அயல் நின்ற வல் வினையை* அஞ்சினேன் அஞ்சி*
 உய நின் திருவடியே சேர்வான்* நயநின்ற
 நன் மாலை கொண்டு* நமோ நாரணா என்னும்*
 சொல் மாலை கற்றேன் தொழுது (57)

தொழுது மலர் கொண்டு* தூபம் கை ஏந்தி*
 எழுதும் எழு வாழி நெஞ்சே* பழுதின்றி
 மந்திரங்கள் கற்பனவும்* மால் அடியே கை தொழுவான்*
 அந்தரம் ஒன்றில்லை அடை (58)

அடைந்த அரு வினையோடு* அல்லல் நோய் பாவம்*
 மிடைந்தவை மீண்டொழிய வேண்டில்* நுடங்கிடையை
 முன் இலங்கை வைத்தான்* முரண் அழிய* முன் ஒரு நாள்
 தன் வில் அங்கை வைத்தான் சரண் (59)

சரணா மறை பயந்த* தாமரையானோடு*
 மரண் ஆய மன் உயிர்கட்கெல்லாம்* அரணாய
 பேர் ஆழி கொண்ட* பிரான் அன்றி மற்றறியாது*
 ஓர் ஆழி சூழ்ந்த உலகு (60)

உலகும்* உலகிறந்த ஊழியும்* ஒண் கேழ்
 விலகு கருங்கடலும் வெற்பும்* உலகினில்
 செந் தீயும்* மாருதமும் வானும்* திருமால் தன்
 புந்தியில் ஆய புணர்ப்பு (61)

புணர் மருதின் ஊடு போய்ப்பு* பூங்குருந்தம் சாய்த்து*
 மணம் அருவ மால் விடை ஏழ் செற்று* கணம் வெருவ
 ஏழ் உலகும் தாயினவும்* எண் திசையும் போயினவும்*
 சூழ் அரவப் பொங்கணையான் தோள் (62)

தோள் அவனை அல்லால் தொழா* என் செவி இரண்டும்*
 கேள் அவனதின் மொழியே கேட்டிருக்கும்* நா நானும்
 கோள் நாகணையான்* குரை கழலே கூறுவதே*
 நாணாமை நள்ளேன் நயம் (63)

நயவேன் பிறர் பொருளை* நள்ளேன் கீழாரோடு*
 உயவேன் உயர்ந்தவரோடல்லால்* வியவேன்
 திருமாலை அல்லது* தெய்வம் என்றேத்தேன்*
 வரும் ஆறென் என்மேல் வினை (64)

வினையால் அடர்ப்படார்* வெந் நரகில் சேரார்*
 தினையேனும் தீக்கதிக்கண் செல்லார்* நினைதற்-
 கரியானைச்* சேயானை* ஆயிரம் பேர்ச் செங்கண்
 கரியானைக்* கை தொழுதக் கால் (65)

காலை எழுந்து* உலகம் கற்பனவும்* கற்றுணர்ந்த
 மேலைத் தலை மறையோர் வேட்பனவும்* வேலைக்கண்
 ஓர் ஆழியான் அடியே* ஒதுவதும் ஓர்ப்பனவும்*
 பேர் ஆழி கொண்டான் பெயர் (66)

பெயரும் கருங்கடலே* நோக்குமாறு* ஒண் பூ
 உயரும்* கதிரவனே நோக்கும்* உயிரும்
 தருமனையே நோக்கும்* ஒண் தாமரையாள் கேள்வன்*
 ஒருவனையே நோக்கும் உணர்வு (67)

உணர்வார் ஆர் உன் பெருமை* ஊழிதோறுழி*
 உணர்வார் ஆர் உன் உருவம் தன்னை* உணர்வார் ஆர்
 விண்ணகத்தாய்! மண்ணகத்தாய்!* வேங்கடத்தாய்!* நால்வேதப்
 பண்ணகத்தாய்! நீ கிடந்த பால் (68)

பாலன் தனதுருவாய்* ஏழ் உலகுண்டு* ஆல் இலையின்
 மேல் அன்று* நீ வளர்ந்த மெய் என்பர்* ஆல் அன்று
 வேலை நீர் உள்ளதோ* விண்ணதோ மண்ணதோ*
 சோலை சூழ் குன்றெடுத்தாய் சொல்லு (69)

சொல்லும் தனையும்* தொழுமின் விழும் உடம்பு*
 செல்லும் தனையும் திருமாலை* நல் இதழ்த்
 தாமத்தால் வேள்வியால்* தந்திரத்தால் மந்திரத்தால்*
 நாமத்தால் ஏத்துதிரேல் நன்று (70)

நன்று பிணி மூப்புக்* கையகற்றி நான்கூழி*
 நின்று நில முழுதும் ஆண்டாலும்* என்றும்
 விடல் ஆழி நெஞ்சமே!* வேண்டினேன் கண்டாய்*
 அடல் ஆழி கொண்டான் மாட்டன்பு (71)

அன்பாழியானை* அணுகென்னும் நா அவன் தன்*
 பண்பாழித் தோள் பரவி ஏத்தென்னும்* முன்பூழி
 காணானைக் காண் என்னும் கண்* செவி கேள் என்னும்*
 பூண் ஆரம் பூண்டான் புகழ் (72)

புகழ்வாய் பழிப்பாய்* நீ பூந் துழாயானை*
 இகழ்வாய் கருதுவாய் நெஞ்சே* திகழ் நீர்க்
 கடலும் மலையும்* இரு விசம்பும் காற்றும்*
 உடலும் உயிரும் ஏற்றான் (73)

ஏற்றான் புள் ஊர்ந்தான்* எயில் எரித்தான் மார்விடந்தான்*
 நீற்றான் நிழல் மணி வண்ணத்தான்* கூற்றொருபால்
 மங்கையான்* பூமகளான் வார் சடையான்* நீள் முடியான்
 கங்கையான்* நீள் கழலான் காப்பு (74)

காப்புன்னை உன்னக்* கழியும் அரு வினைகள்*
 ஆப்புன்னை உன்ன அவிழ்ந்தொழியும்* மூப்புன்னைச்
 சிந்திப்பார்க்கில்லை* திருமாலே* நின் அடியை
 வந்திப்பார் காண்பர் வழி (75)

வழி நின்று* நினைத் தொழுவார்* வழுவா
 மொழி நின்ற* மூர்த்தியரே ஆவர்* பழுதொன்றும்
 வாராத வண்ணமே* விண் கொடுக்கும்* மண் அளந்த
 சீரான் திருவேங்கடம் (76)

வேங்கடமும்* விண்ணகரும் வெஃகாவும்* அஃகாத
 பூங்கிடங்கின்* நீள் கோவல் பொன் நகரும்* நான்கிடத்தும்
 நின்றான் இருந்தான்* கிடந்தான் நடந்தானே*
 என்றால் கெடுமாம் இடர் (77)

இடர் ஆர் படுவார்* எழு நெஞ்சே* வேழம்
 தொடர் வான்* கொடு முதலை சூழ்ந்த* படம் உடைய
 பைந் நாகப் பள்ளியான்* பாதமே கை தொழுதும்*
 கொய்ந் நாகப் பூம் போது கொண்டு (78)

கொண்டானை அல்லால்* கொடுத்தாரை யார் பழிப்பார்*
 மண் தா என இரந்து மாவலியை* ஒண் தாரை
 நீர் அங்கை தோய* நிமிர்ந்திலையே* நீள் விசும்பில்
 ஆரம் கை தோய அடுத்து (79)

அடுத்த கடும் பகைஞர்க்கு* ஆற்றேன் என்றோடி*
 படுத்த பெரும் பாழி சூழ்ந்த விடத்தரவை*
 வல்லாளன் கைக் கொடுத்த* மா மேனி மாயவனுக்கு*
 அல்லாதும் ஆவரோ ஆள் (80)

ஆள் அமர் வென்றி* அடு களத்துள் அஞ்ஞான்று*
 வாள் அமர் வேண்டி வரை நட்டு* நீள் அரவைச்
 சுற்றிக் கடைந்தான்* பெயர் அன்றே* தொல் நரகைப்
 பற்றிக் கடத்தும் படை (81)

படை ஆரும் வாட் கண்ணார்* பாரசி நாள்* பைம் பூந்
 தொடையலோடு* ஏந்திய தூபம்* இடை இடையில்
 மீன் மாய* மாசூணும் வேங்கடமே* மேல் ஒரு நாள்
 மான் மாயவெய்தான் வரை (82)

வரை குடை தோள் காம்பாக* ஆநிரை காத்து* ஆயர்
 நிரை விடை ஏழ் செற்ற ஆறென்னே* உரவுடைய
 நீர் ஆழியுள் கிடந்து* நேர் ஆம் நிசாசரர் மேல்*
 பேர் ஆழி கொண்ட பிரான் (83)

பிரான்! உன் பெருமை* பிறர் ஆர் அறிவார்*
 உராய் உலகளந்த ஞான்று* வராகத்-
 தெயிற்றளவு* போதா வாறென் கொலோ* எந்தை
 அடிக்களவு போந்த படி (84)

படி கண்டறிதியே* பாம்பணையினான்* புட்-
 கொடி கண்டறிதியே கூறாய்* வடிவில்
 பொறி ஐந்தும் உள் அடக்கிப்* போதொடு நீர் ஏந்தி*
 நெறி நின்ற நெஞ்சமே! நீ (85)

நீயும் திருமகளும்* நின்றாயால்* குன்றெடுத்துப்
 பாயும்* பனி மறைத்த பண்பாளா* வாசல்
 கடை கழியா உள் புகாக்* காமர் பூங்கோவல்*
 இடை கழியே பற்றி இனி (86)

இனி யார் புகுவார்* எழு நரக வாசல்*
 முனியாது மூரித் தாள் கோமின்* கனி சாயக்
 கன்றெறிந்த தோளான்* கனை கழலே காண்பதற்கு*
 நன்கறிந்த நாவலம் சூழ் நாடு (87)

நாடினும்* நின் அடியே நாடுவன்* நாள்தோறும்
 பாடினும்* நின் புகழே பாடுவன்* சூடினும்
 பொன் ஆழி ஏந்தினான்* பொன் அடியே சூடுவேற்கு*
 என் ஆகில் என்னே எனக்கு (88)

எனக்காவார்* ஆர் ஒருவரே* எம் பெருமான்
 தனக்காவான்* தானே மற்றல்லால்* புனக் காயாம்
 பூ மேனி காணப்* பொதி அவிமும் பூவைப் பூ*
 மா மேனி காட்டும் வரம் (89)

வரத்தால் வலி நினைந்து* மாதவ! நின் பாதம்*
 சிரத்தால் வணங்கானாம் என்றே* உரத்தினால்
 ஈர் அரியாய்* நேர் வலியோன் ஆய இரணியனை*
 ஓர் அரியாய் நீ இடந்ததான் (90)

ஊனக் குரம்பையின்* உள் புக்கிருள் நீக்கி*
 ஞானச் சுடர் கொளி இ நாள் தோறும்* ஏனத்-
 துருவா உலகிடந்த* ஊழியான் பாதம்*
 மருவாதார்க்குண்டாமோ வான் (91)

வானாகித் தீயாய்* மறி கடலாய் மாருதமாய்*
 தேனாகிப் பாலாம் திருமாலே* ஆன் ஆய்ச்சி
 வெண்ணெய் விழுங்க* நிறையுமே* முன் ஒரு நாள்
 மண்ணை உமிழ்ந்த வயிறு (92)

வயிறழல வான் உருவி* வந்தானை அஞ்ச*
 எயிறிலக வாய் மடித்ததென் நீ* பொறி உகிரால்
 பூ வடியை ஈடழித்த* பொன் ஆழிக் கையா* நின்
 சேவடி மேல் ஈடழியச் செற்று (93)

செற்றெழுந்து தீ விழித்துச்* சென்ற இந்த ஏழுலகும்*
 மற்றிவை ஆ என்று வாயங்காந்து* முற்றும்
 மறையவற்குக் காட்டிய* மாயவனை அல்லால்*
 இறையேனும் ஏத்தாதென்நா (94)

நா வாயில் உண்டே* நமோ நாரணா என்று*
 ஓவாதுரைக்கும் உரை உண்டே* மூவாத
 மாக் கதிக்கண் செல்லும்* வகை உண்டே* என் ஒருவர்
 தீக் கதிக்கண் செல்லும் திறம் (95)

திறம்பாதென் நெஞ்சமே!* செங்கண் மால் கண்டாய்*
 அறம் பாவம் என்றிரண்டும் ஆவான்* புறம் தான் இம்
 மண் தான்* மறி கடல் தான் மாருதந் தான்* வான் தானே
 கண்டாய் கடைக்கட் பிடி (96)

பிடி சேர்* களிறளித்த பேராளா* உன்றன்
 அடி சேர்ந்தருள் பெற்றாள் அன்றே* பொடி சேர்
 அனற்கங்கை ஏற்றான்* அவிர் சடைமேல் பாய்ந்த*
 புனற் கங்கை என்னும் பேர்ப் பொன் (97)

பொன் திகழுமேனிப்* புரி சடையம் புண்ணியனும்*
 நின்றலகம் தாய நெடுமாலும்* என்றும்
 இருவர் அங்கத்தால்* திரிவரேலும்* ஒருவன்
 ஒருவன் அங்கத்தென்றும் உளன் (98)

‡உளன் கண்டாய் நன்னெஞ்சே!* உத்தமன் என்றும்
 உளன் கண்டாய்* உள்ளுவார் உள்ளத்துளன் கண்டாய்*
 வெள்ளத்தின் உள்ளானும்* வேங்கடத்து மேயானும்*
 உள்ளத்தின் உள்ளான் என்றோர் (99)

‡ஓர் அடியும் சாடுதைத்த* ஒண் மலர்ச் சேவடியும்*
 ஈர் அடியும் காணலாம் என் நெஞ்சே!* ஓர் அடியில்
 தாயவனைக் கேசவனைத்* தண் துழாய் மாலை சேர்*
 மாயவனையே மனத்து வை (100)

॥ பொய்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥